

ธรรมะละลาย ตอนที่ ๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓

ณ วัดป่าบ้านตาด ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

โยม : คือตรงนี้เล่าให้ฟังก่อนว่า ชมรมพุทธเขามีปัญหาอย่างมากกับ.....ค่ะ จะไม่
ออกค่ายที่อื่นเลย แล้วก็ตอนนี้มีรุ่นน้องที่ยังเรียนไม่จบ บวชเยอะมากค่ะหลวงพ่อก่อน เพราะ
ยังเรียนไม่จบค่ะ ก็เลยเป็นห่วง

หลวงพ่อก่อน : เขาไปปรึกษาเรากรณีนี้เหมือนกัน กรณีนี้ถ้ามันเป็นความจริงได้นะ การ
บวชการเรียนนี้ ถ้ามันสำเร็จหรือถ้ามันได้ประโยชน์ นี่เราก็เห็นด้วย แต่ในความเป็นจริง
พระพุทธเจ้านะ “พุทธกิจ ๕” คือเวลาจะไปเอาใคร พระพุทธเจ้ายังต้องเล็งญาณดูความ
เหมาะสม

พระพุทธเจ้าเล็งญาณนะ เล็งญาณหมายถึงว่า ถ้าพระพุทธเจ้าเล็งญาณแล้วไม่มีผิด
หรืออก ไม่มีผิดหมายถึงว่า อย่างเช่น ถ้าเราจะปลูกข้าว แล้วเรามีพันธุ์ข้าวหรือยัง เราจะทำ
พืชสวนไร่นา แล้วเรามีเมล็ดพันธุ์หรือยัง เมล็ดพันธุ์เป็นเรื่องสำคัญนะ เพราะถ้าเราไม่มี
เมล็ดพันธุ์ เราจะทำอะไรก็แล้วแต่ มันก็ได้แต่ที่นาร้าง เป็นไร่ที่ไม่มีเมล็ดพันธุ์ลงไป เรา
จะลงทุนลงแรงขนาดไหน มันก็ได้แค่นั้น เพราะไม่มีเมล็ดพันธุ์

อำนาจวาสนาบารมีของคนมันไม่เหมือนกัน ดูในมหาวิทยาลัยสิ เรียนด้วยกันนะ
แต่บางคนเรียนดีหมดเลย บางคนเรียนปานกลาง บางคนเรียนต้องดูๆ ไถๆ ไปกว่าจะได้

ไอ้กรณีอย่างนี้ มันอยู่ที่อำนาจวาสนาของคน แล้วบอกว่าทุกคนมาทำแล้วก็จะ
เป็นอย่างนั้นๆ มันจะเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก หรือแทบจะเป็นไป
ไม่ได้เลย

หลวงปู่มั่นท่านปรารถนาพุทธภูมิ แล้วหลวงปู่มั่นท่านมาละพุทธภูมิ แล้วท่านมา
เป็นสาวก คือ ท่านพยายามเอาตัวท่านรอดมาได้ เวลาหลวงปู่มั่นท่านจะเอาใครนะ

เพราะหลวงตาท่านเล่าให้ฟังประจำ สมัยที่ท่านอยู่บ้านฝื่อ ท่านถามพระเลย “จิตเป็นอย่างไร... จิตเป็นอย่างไร” ถ้าจิตของคนไหนดีนะ “ต่อไปเป็นอย่างไร” แล้วท่านก็ไล่ไปเลย

พอท่านถามว่า “จิตเป็นอย่างไร” ประสาเราว่าภาวนาไม่ได้ว่าอย่างนั้นเถอะ เพราะการภาวนาถ้ายังไม่มีอำนาจวาสนาบารมี ท่านจะไม่พูดถึงเลยนะ ท่านก็ดูแลทั้งวัดนี้แหละ แต่ท่านไม่พูดถึง ไม่พูดถึงหมายถึงว่า เหมือนอย่างเช่น เด็กที่เรียนไม่ได้ แล้วเราไปจีเขา “เป็นอย่างไร... เอากลับบ้านมา ส่งมาๆ” เด็กคนนั้นตายไหม

ถ้าเด็กคนไหนทำไม่ได้ ก็ไม่เป็นไร ก็ฝึกกัน เพราะว่าการปฏิบัตินี้ คำว่าส่ง การบ้านหมายถึงว่า “อ้อ... จิตเป็นอย่างนี้ สงบอย่างนี้ จิตใช้ปัญญาอย่างนี้ อย่างนี้” เห็นไหม นี่คือการบ้าน

แล้วถ้าเราไม่มี แล้วหลวงปู่มันท่านไปจี ตัวเองจะเสียหน้าขนาดไหน ตัวเองจะอยู่กับพวกอย่างไร แล้วเรามีความไม่ดีหรือ ทำไมเราโดนครูบาอาจารย์เ็ดคตลอดเวลา เพราะเราไม่มีการบ้านส่ง เห็นไหม นี่ไง อาจารย์ที่เป็น เขาก็ดูแลว่าเอ็งยังทำการบ้านไม่ได้ เอ็งพยายามขยันหมั่นเพียรของเอ็งไปเนาะ บวชมานี้ก็เพื่อคุณงามความดี

นี่หลวงปู่มันนะ พระที่เป็นครูบาอาจารย์ท่านจะเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่เหมารวม เหมาะง่ ใครอยากบวชมาเลย กูจะเอาเป็นพระอรหันต์ให้หมด ขนาดพระพุทธรเจ้ายังทำไม่ได้เลย

โยม : อย่างที่เขาว่า จะได้เป็นพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป

หลวงพ่อ : นั่นแหละ เราได้ยินมา เพราะหลวงปู่มันท่านมาเล่าให้ฟังไง หลวงปู่มันได้เท่าไร หลวงปู่มันนะได้หลวงปู่ขาว หลวงปู่พรหม แล้วครูบาอาจารย์ที่เป็นพระอรหันต์นะ เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มันหมดเลย ๒๐-๓๐ องค์ แล้วหลวงตาได้เท่าไร หลวงตานี้ได้หลวงปู่ลี อาจารย์สิงห์ทอง

โยม : แต่ท่านก็พยากรณ์ตอนนี้ รู้สึกว่าจะมีพระโศดา สกิทา อนาคาเต็มวัดไปหมดเลยล่ะ บางทีบวช ๓ เดือนก็ได้พระโศดาแล้ว

หลวงพ่ : โศดาตราสิงห์หรือเปล่า!

โยม : ก็ไม่ทราบเหมือนกัน แต่มีพระอนาคามีองค์หนึ่ง ก็สึกไปแล้วล่ะ

หลวงพ่ : แล้วเป็นได้อย่างไร ตรงนี้แหละที่มันฟ้อง เห็นไหม ว่าโศดาตราสิงห์! จะโศดาบันหรือไม่ใช่โศดาบันนะ เราขอคุยหน่อยหนึ่ง ใครจะเป็นอะไร... สาธุ ความเห็นของคนมันแตกต่างกันหลากหลาย แต่มาตรฐานมันมีนะ

เป็นโศดาบัน เป็นเพราะอะไร... เป็นโศดาบัน มีเหตุผลสิ่งใดรองรับว่าเป็นพระโศดาบัน... เป็นพระโศดาบัน แล้วละสักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส เอ็งละอย่างใด ถ้าเอ็งพูดถึงการละไม่ได้ เอ็งพูดถึงเหตุผลไม่ได้ เอ็งก็เป็นโศดาตราสิงห์ ถ้าโศดาตราสิงห์นี้เอ็งไม่ต้องรับประกันกุหรอก ท้องตลาดมีเยอะแยะไป

ถ้าเป็นโศดาตราสิงห์ มันจะพลิกไปพลิกมาอย่างนี้ แต่ถ้าเป็นความจริงนะ เราปฏิบัติของเรา ถ้าเรามีความจริงจัง เราก็ทำของเรา

โศดาตราสิงห์มันมีอยู่ตามท้องตลาด แต่ถ้าโศดาบัน คือเราปฏิบัติได้เอง เป็นของเราเอง แล้วไปเล่าให้ท่านฟัง ครูบาอาจารย์ท่านถึงจะรับทีหลัง ไม่มีใครรับประกันให้เราได้ เอ็งเกิดมาเป็นมนุษย์นี้ ใครต้องรับประกันเอ็งว่าเป็นมนุษย์บ้าง เอ็งนั่งกันอยู่ที่นี่ ใครไปรับประกันว่าเอ็งเป็นมนุษย์ สถานะของเอ็งเป็นมนุษย์ใช่ไหม แล้วต้องให้ใครรับประกันว่าเอ็งเป็นมนุษย์

เอ็งจะเป็นโศดาบัน หรือเอ็งจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ ความจริงในหัวใจนั้นมันเป็นต่างหาก ไม่ต้องให้ใครรับประกัน ! รับประกันนั้นมันของปลอมทั้งนั้น เหมือนสินค้าลอกเลียนแบบ

โยม : แต่ที่เชื่อมาก ก็เพราะเนื่องจากน้องบอกว่า ฟังเทศน์หลวงตา แล้วว่าหลวงตารับประกัน

หลวงพ่ : หลวงตาไหน!

โยม : หลวงตามหาบัว วัดบ้านตาด

หลวงพ่อ : ขึ้นไปถามด้วยกันไหม เอ็งขึ้นไปไหม จะไปหาหลวงตาด้วยกัน หลวงปู่ลี หรือครูบาอาจารย์ อาจารย์สิงห์ทอง เคยเรียกร้องให้หลวงตารับประกันไหม โยมรับประกันได้ไหมว่า เราดีหรือเราชั่ว โยมรับประกันเราได้ไหม

โยม : ไม่ได้ค่ะ

หลวงพ่อ : แล้วใครรับประกันใคร

โยม : ตัวเองไงคะ

หลวงพ่อ : คนที่บอกว่ารับประกันๆ คือมันไม่มี มันกลัว มันถึงต้องให้คนรับประกัน ถ้าคนจริงต้องให้ใครรับประกัน “อริยสัจรับประกันตัวมันเอง”

เพราะอังก้อย่างนี้ไง อะไรก็หลวงตาทั้งนั้นแหละ อะไรก็หลวงตาทั้งนั้นแหละ หลวงตารับประกันว่า เอ็งเป็นคนดีได้ไหม นี่หลวงตาจะออกใบประกาศเลย แล้วแขวนไว้ที่คอมมิ่ง แล้วมิ่งออกไปนี่มิ่งจะไปปล้นเขาไหม

เราต้องเป็นผู้ใหญ่พอสิ รับประกันๆ นั้นเป็นลมปาก แต่พฤติกรรมการกระทำนั้นต่างหากละ พฤติกรรมนั้นเป็นความจริงหรือเปล่า คนมาถามเราเรียกว่าเราเป็นลูกศิษย์ใคร เราบอกไม่รู้ ถ้าเราบอกว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตา แล้วถ้าไปถามหลวงตา หลวงตาจะรับเราหรือเปล่าไม่รู้ หลวงตายอมรับเราเป็นลูกศิษย์หรือเปล่าไม่รู้ละ

แต่กู้อ่างหลวงตาไม่ได้หรอก ลูกศิษย์ร้านั่งอยู่ที่นี่ก็มี เราเคยอ้างไหม เราก็อยู่ของเรานี้แหละ ด้วยปากบ่น ด้วยลำแข้ง ด้วยป्लीแข้งนี้

“ภิกษุหาเลี้ยงชีพด้วยป्लीแข้ง” เอ็งได้ก้าวออกไป เอ็งก็ได้เข้าากิน ถ้าเอ็งไม่ก้าวออกไปจากวัดเลย แล้วเขารับประกันว่าเดี๋ยวจะเอาข้าวมาส่งให้เอ็งกิน

โยม : แต่ในเทพของบ้านตาด ก็เห็นหลวงตาชมพระอาจารย์หลายครั้ง

หลวงพ่อ : อาจารย์ไหน

โยม : พระอาจารย์สงบองค์นี้ค่ะ

หลวงพ่ : อันนั้นกรณีหนึ่ง เห็นไหม จริงๆ แล้วถ้าคุณนะ เอาเก็บตกที่หลวงตาพูดถึงนะ เอาไปพิมพ์ เขาเอาไปพิมพ์หนังสือกันเลยนะ

ย้อนกลับมาที่ ถ้าเราพูดอะไรไป พวกนี้เป็นพยาน อย่างพวกนี้มาหาเราที่วัดประจำ ถ้าเราโกหกนะ ถ้าเราโกหกที่นี่ อยู่ที่วัดมันก็ต้องโกหกเหมือนกัน คนโกหกที่ไหน ถ้าพูดที่นั่นมันก็โกหกไปหมด เราพูดที่นี่ก็อย่างนี้ ไปพูดที่วัดยิ่งกว่านี้อีก

ธรรมดาเราไม่อยากพูด เพราะเรามาที่นี้นะ อย่างที่ว่ามันแหละ ที่นี้มีหลวงตาเป็นประธาน ธรรมดาแล้วที่นี้เราจะหลบ เราไม่ค่อยพูดธรรมะเท่าไรหรอก แต่วันนี้เพราะเรารู้เรื่องของพวกโยมพอสมควรแล้ว เราถึงพูด

เขามาขอให้เราลงแวงที่ขอนแก่น แต่เราไม่อยากแวง เพราะว่าถ้าเราแวงนี่มันก็เหมือนว่า ที่ไหนเขามีอะไรกัน เราก็จะเหมือนหมูเขาจะหาม ชอบเอาคนไปสอด สังคมมันเลยที่เราเป็นคนเลวมาก ชอบสอดเรื่องของคนอื่นทั้งปีทั้งชาติ แต่ความจริงนี้ต้องตามหาเรากันซอกๆ กันอยู่อย่างนี้

พระพุทธเจ้าไม่เคยให้ใครรับประกัน และพระพุทธเจ้าไม่เคย.. เขาเรียกว่า “ชิงสุกก่อนห่าม” โยมเพิ่งเรียนไปนี่ แล้วบอกเลยว่าจบปริญญาทั้งหมดแล้ว มันเป็นไปได้ไหม เรายังไม่ได้ปฏิบัติเลย แม่งเป็นโสดาบัน เป็นอนาคาไปแล้ว เอ็งต้องเรียนจบก่อนสิ พอเอ็งจบมาแล้ว กระจายไปในนั้นแค่ทำให้คนอื่นเขารับรู้ แต่ความรู้ในหัวเรานี้ต่างหากที่สำคัญ ถ้าในหัวมีแต่ขี้เลื่อย ได้กระจายมาคนละใบ แล้วจะไปทำอะไรกัน

นี่ก็เหมือนกัน เราปฏิบัติมาแล้ว ต้องให้ใครรับประกัน ไม่จริงหรอก ถ้าบอกว่าโสดาบันหรืออะไรเต็มวัดเต็มวา มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย ถ้าโสดาบันที่นั่นจะเต็มวัดนะ ที่วัดหลวงตานี้ต้องลั่นวัดก่อน เข้าไปดูที่วัดหลวงตาสิ โสดาบันมีเยอะไหม

โยม : ไม่เห็นหลวงตาพูดถึงเลย

หลวงพ่ : แล้ววัดนั่นมันจะลั่นออกมาหรือ เป็นไปไม่ได้หรอก

เราพยายามจะพูดบอกให้พวกเรานี้แหละ เราพูดเรื่องนี้มาหลายที เวลาเราพูดเราบอก ว่า คือเราต้องการให้มนุษย์นี้เป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เป็นมนุษย์สมบูรณ์ หรือมนุษย์เป็น อิศรภาพ ภราดรภาพ เสมอภาคกัน เราอย่าให้ใครจงจุมกสิ เราเกิดมาเป็นคน แล้วจะให้ คนมาครอบงำ จะให้คนมาชักนำไปนี่ มันเสียหายมาก

มีกิน มีสมอง เราต้องพิจารณาสิว่า จริงหรือไม่จริง คิดก่อนสิ พระพุทธเจ้าสอน อยู่แล้ว “ก่อนเชื่ออะไรให้คิดให้พิจารณา” อย่าเชื่อตามๆ กันไป ให้คิดให้พิจารณาสิ มัน เป็นจริงได้ไหมละ ถ้ามันเป็นจริงได้ เราพยายามทำให้มันเป็นจริงขึ้นมา แต่มันเป็นจริง ได้หรือเปล่านั้น

การปฏิบัตินี้มีมรรคผลมีไหม... มี ถ้าไม่มีเราก็ไม่บวชหรอก เราบวชทำไม เพราะ เรามั่นใจว่ามี แต่มีนี่ หลวงตากับหลวงปู่มันกว่าจะท่านจะมี กว่าท่านจะเป็นได้ ต้องเอา ชีวิตนี้เข้าแลก เอาตายแลกมา แล้วคนอื่นมันจะตายกับเราไหม คนที่ทำไม่ได้ถึงระดับนั้น แล้วมันจะได้ไหม

ดูหลวงปู่มันสิ หลวงตาสี หรือครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติมา เวลาท่านพูดนี้ “ธรรมะฝากตายทั้งนั้นเลย” ไอ้ที่นั่งเจ้าเงาะๆ กัน แล้วว่าเป็นโสดาบัน กูจะบ้าตาย ! มันเป็นไปได้หรือไม่หรือ !

ใครจะเป็นโสดาบัน ใครจะเป็นอนาคา หรือใครจะเป็นพระอรหันต์นะ.. สาธุ แต่ ขอให้กูพูดด้วยแค่คำเดียวเท่านั้นแหละ ถ้ากูยังไม่พูดด้วยกูยังไม่เชื่อหรืออก เป็น โสดาบันเป็นอย่างไร โสดาตราสังห์เขายังมีน้ำบรจจุในขวดนะมิ่ง แล้วมิ่งเป็น โสดาบันนี้ มิ่งมีวุฒิ มีคุณธรรมตรงไหนวะ มิ่งพูดให้กูฟังหน่อยสิ เหตุผลอะไรเป็นโสดาบัน กูจะ ถามโสดาบันนี้แหละ เอาโสดาบันมาหาเราสิ กูถามคำเดียว ถ้าโสดาบันตอบได้ กูจะว่า เอ้า..มิ่งเป็นจริง

“เอ้า... เป็นโสดาบัน ทำอย่างไรถึงเป็นโสดาบันล่ะ”

“ก็เขาให้เป็นนะ”

โยม : หลวงพ่อ.....ท่านรับรองคะ แค่วช ๓ เดือนเองคะ

หลวงพ่อ : ก็เขาให้เป็นโศดาบัน แล้วมึงเป็นจริงหรือเปล่านั้น ถ้าเขาบอกว่าเอ็งเป็น เสรฐฐินะ แต่เอ็งไม่มีตั้ง แล้วเขาว่าเอ็งเป็น เสรฐฐินะ พวกนี้เป็น เสรฐฐิหมดเลย แต่มึงยัง แบบมือขอตั้งแม่มึงอยู่เลย แล้วว่าเป็น เสรฐฐิ

โยม : แต่ท่านพยากรณ์ว่าให้บวช คือเวลาถ้าบวชแล้ว หลวงพ่อรับประกันว่าภายใน ๓ ปีจะได้เป็นพระอรหันต์ ถ้าไม่ได้เป็นนี้จะทูปขวดทูปแก้วใส่คะ น้องเขาก็เลยบวชกัน ก็เหมือนว่าจะได้เป็นพระอริยเจ้านะคะ

หลวงพ่อ : ที่มันพูดนี้ มันพูดไปรยทางหนีไว้แล้ว คือ “ถ้าไม่ได้บวชจะทูปขวดทูป แก้วใส่” การทูปขวดทูปแก้วใส่นี้มันมีนะ มันมีในทางพระที่เขาไม่เชื่อกัน พระที่เขาไม่ เชื่อ พระที่แบบว่าเขาเรียกว่าคนหนา เขาไม่เชื่อว่ามรรคผลมี

พอเขาไม่เชื่อว่ามรรคผลนี้มี อย่างครูบาอาจารย์ของพวกเรา เวลาท่านถวายเพลิง แล้ว ท่านเผาแล้วเป็นพระธาตุนี้ เขาก็ว่า “นี่ทูปแก้วใส่ เอาขวดเอาแก้วใส่” แบบว่าตอน แก้วมัน โคนความร้อนมันก็เป็นอย่างนั้นไง

ไอ้พูดอย่างนี้คือมันพูดเหมือนไม่รับผิดชอบไง มันไม่รับผิดชอบ คือถ้าไม่ได้เป็น กูจะทูปขวดทูปแก้วใส่ ทูปขวดทูปแก้วนี้ เราไม่ต้องทูปขวดมันก็เป็นขวด แก้วมันก็เป็น แก้วอยู่แล้ว ทูปทำไม

“ต่างคนต่างกลับไปสู่สถานะเดิมของเขา นี่มันก็ถูกต้องใช่ไหม” ขวดก็เป็นขวด แก้วก็เป็นแก้วอยู่อย่างเดิมใช่ไหม มนุษย์ที่เป็นมนุษย์ที่มีการศึกษา ก็ควรจะศึกษาให้มัน จบ มีการศึกษาขึ้นมาอย่างเดิม มันก็ไม่มีปัญหาขึ้นมาใช่ไหม แต่เนี่ยเวลาคนจะหนีอล ไป เอาสิ่งใดมาจับมั่ว มาปู้ปู้ย่างจนจับสัพเพหระ จับต้นชนปลายไม่ถูกเลย

“กวนน้ำให้ขุ่น แล้วก็เอาประโยชน์ในน้ำนั้น” ชีวิตคนนะ เอาชีวิตคนมาปู้ปู้ยำ อย่างนั้นได้อย่างไร แต่ถ้าเป็นการศรัทธาของเขา

เรานี้ละ อยู่ที่โพธาราม... มี ! ถ้าบางคนที่มีความรับผิดชอบนะ ถ้าเขาอยากบวช เราไม่ให้บวชหรือ เราบอกไม่ให้บวช บอกว่าเอ็งต้องทำหน้าที่รับผิดชอบ แล้วเขาก็ดูแล จนลูกเขาทำงานหมดแล้ว เขาถึงจะมาบวช เราก็ให้บวช

ถ้าเอ็งสร้างปัญหาไว้อย่างนี้ เห็นไหม กูมาเรียน พ่อแม่ก็กูมาส่งเสีย เรียนไปครึ่งๆ กลางๆ แล้วก็บวช โอ้พ่อแม่ก็ต้องไปหาเงินมาใช้เขา มีจะทำอะไรกัน

ถ้าเอ็งจะเป็นพระอรหันต์ เอ็งจะเป็นพระโสดาบันนี้ เอ็งเรียนให้จบแล้วมาบวชนี้ แหม... พ่อแม่ก็จบกันไป ถ้าบวชไปแล้ว ถ้าดีก็ดีไป ถ้าไม่ดี เอ็งก็จบการศึกษาแล้วใช่ไหม เอ็งก็ยังมีสิทธิในการทำมาหากินได้

เราต้องคิดถึงหัวใจของเขาบ้างสิเว้ย หัวใจของคนที่มาเสี่ยง ถ้าหัวใจของคนที่มาเสี่ยง ถ้าดี มันก็ดีไป ไซ้ไหม นี่พูดถึงถ้าดีก็ดีไป ถ้าไม่ดี หรือว่าปฏิบัติไปไม่ได้ เขาก็ยังมีโอกาสกลับไปทำหน้าที่การงานของเขา

ถ้าคนที่เขาสมัครใจนะ แต่ถ้าเขาไม่สมัครใจละ โอ้โฮ.. เรื่องสมัครใจบวชนี้ แหม .. ใครจะมาติดคุก เขียวเว้ย มาติดคุกด้วยกันนี่ พอบวชมาแล้วศีล ๒๒๗ นี้ ก็ว่าติดคุกแล้ว ติดคุกวินัยนะ

มา.. ใครอยากติดคุก... มา ! ๒๒๗ นี้จะเอาผิดติดคุก ดูหนังก็ไม่ได้ ไปเที่ยวก็ไม่ได้ ไม่ได้ทั้งนั้นเลย มา.. ใครอยากติดคุก... มา

โยม : พระอาจารย์คะ แล้วทีนี้เมื่อวันที่ ๘ วันเกิดหลวงปู่สาย วัดป่าพรหมวิหาร ก็เลยได้กราบพระอุปัชฌาย์ ท่านก็เลยเล่าให้ฟังว่ารู้จัก..... เหมือนกัน ท่านก็เลยเล่าให้ฟังว่า ท่านรู้จักทางพระอาจารย์วันชัย ภูสังโฆ ท่านบอกว่า หลวงตาเคยบอกว่า คือเหมือนว่า.....มาถามหลวงตาเกี่ยวกับธรรมะ หลวงตาก็ อือ ! อือ ! คือเหมือนว่าดี แล้วก็ไปหาหลวงพ่อวันชัย ที่ภูสังโฆ เหมือนว่าอยากให้ไปรับรองอีกที่หนึ่งละ หลวงพ่อวันชัยก็เลยไม่มั่นใจ ก็เลยกลับมาหาหลวงตา หลวงตาก็เลยบอกว่า “มันเอาธรรมะของเรามาตบปากเราเอง” ซึ่งก็ตรงกับมีน้องในชมรมคนหนึ่งมาถามพระในวัดป่าบ้านตาดคะ ท่านก็พูดเหมือนกัน หลวงตาก็พูดแบบนี้ละ

หลวงพ่ : ไซ่ เรื่องนี้จะบอกว่า ถ้าเราพูดอะไรไปก็เหมือนกับว่าเราเพิ่งโทษเขาไป เรื่องที่โยมพูดนี่นะอย่างมาก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เราสู้เยอะกว่านั้นอีกเยอะแยะเลย เราสู้มากกว่าที่โยมพูดอีกเยอะแยะเลย

โยม : ขอพระอาจารย์เมตตา เพราะว่าตอนนี้ห้องไม่ออกค่ายที่ไหนเลยคะ ไปที่เดียว เพื่อเราจะได้เป็นข้อมูล เพื่อเขาจะได้ถอยห่างออกมาคะ จะได้เห็นโทษคะ

หลวงพ่ : “กาลามสูตร” พระพุทธเจ้าบอกไว้ในเรื่องกาลามสูตร คือไม่ให้เชื่อ ไม่ให้เชื่อแม้แต่พระพุทธเจ้าพูด ให้พิสูจน์ แล้วอย่างที่ว่านี้ ทำไมเราไม่ไปพิสูจน์ที่อื่นๆ บ้างล่ะ ที่อื่นมีให้พิสูจน์อีกนะ

อย่างเช่นตอนนี้เลย โยมนะออกค่ายเลย ไปหาหลวงปู่จันเรียนสิ ไปหาหลวงปู่จันเรียนเลย แล้วถามอย่างนี้เลย แล้วหลวงปู่จันเรียนท่านจะพูดไปอีกแนวทางจริงไหม “นี่ไง กาลามสูตร” ให้เราฟังข้อมูลหลายๆ ด้านสิ ฟังหลวงปู่จันเรียนสิ ไปหาครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นเพชรน้ำหนึ่ง ที่ท่านเป็นของจริง ท่านจะพูดให้เป็นเหตุเป็นผล ให้เราได้คัดเลือก

เราฟังความอยู่ข้างเดียว แล้วกรณีอย่างนี้โยมพูดนะ เดี่ยวก่อน เดี่ยวให้ปิดนี้ก่อน ปิดนี้แล้วเดี๋ยวเราจะพูดให้ฟัง

มันมีตัวตนหมดนะ มีตัวตนอย่างที่เป็นๆ กันมานี้แหละเยอะแยะ ใช้อย่างที่ว่านี้ ประสาเรา เห็นไหม อย่างเช่นหลวงปู่ลีนี้ หลวงตาท่านบอกเลย “เศรษฐีธรรม เศรษฐีธรรม” สังเกตได้ไหมว่าหลวงปู่ลีนี้ท่านหาเงินหาทองช่วยหลวงตา แล้วท่านเคยให้หลวงตาไปนั่งถ่ารูปด้วยกับหลวงตานี้ เคยมีไหม

ความจริงนี้เห็นไหม คือ เราทำความดีแล้ว เราไม่ต้องการผลตอบแทน นั่นคือความดีแท้ แล้วเราจะได้ผลประโยชน์มหาศาลเลย แต่ความดีที่เราทำกัน เราทำเพื่อต้องการให้คนรับประกัน เพื่อให้คนรับรอง ต้องมีหลักฐาน ต้องมีการถ่าย ต้องมีการเก็บเอาไว้เต็มไปหมด แล้วนั่นเป็นความจริงหรือเปล่า มันเป็นความดีที่เราไม่เชื่อตัวเองว่าเราเป็นความดีใจ

แล้วอย่างที่เวลาเขาทำกัน เห็นไหม หลวงตารับรองๆ รับรองไหนวะ แล้วถ้า หลวงตารับรอง ทำไมต้องหลวงตารับรองล่ะ ทำไมเราพูดเองไม่เป็นหรือ ทำไมเราทำอะไรเองไม่ได้หรือ เฮ้อ... ฟังแล้วเศร้าใจ

โยม : แต่ที่เราเอะใจก็คือ นอกจากพระอาจารย์แล้ว ยังมีครูบาอาจารย์อีกหลายองค์ ที่มีปัญหากับ.....คะ อย่างเช่นลูกศิษย์..... ลูกศิษย์..... ที่ว่าลูกศิษย์ท่านเป็นฆราวาส คือไปภวานากับ.....แล้วกระดุกเป็นพระธาตุด้วยคะ แต่.....ก็มามีปัญหาที่ท่านคะ แล้วก็..... ก็พูดว่า ท่านก็รู้จัก “ว่าพระที่ชอบพูดแฉๆ ว่าให้แต่คนอื่นนั่นแหละ” วิปลาดหรือถึงมาพูดแบบนี้คะ

หลวงพ่ : ถ้าเราฟังอย่างนี้แล้ว เรายังเชื่ออยู่หรือ เราก็ต้องคิดดูแหละ เราก็ต้องคิดของเราดู อย่างเช่น ถ้าพูดถึงโลกธรรม ๘ นั้นะ ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยนี้มันก็มีบ้าง อย่างเช่นครูบาอาจารย์เรา ก็มีคนที่แบบว่า ทำไมถูกต้องในมุมมองของเขา ที่นี้ในมุมมองของเขานี้เราก็ชั่งน้ำหนักได้ไงว่าในมุมมองของเขานั้น มุมมองด้วยอะไร

“มรรคหยาบฆ่ามรรคละเอียด” เห็นไหม

สังเกตได้เวลาไปหาพระนี่ พระต้องเรียบร้อย เขาเรียก “สมณสารูป” แต่ครูบาอาจารย์เรา เวลาแสดงธรรมนี้มันออกหมดเลย เขาก็บอกว่า อย่างนี้ใช้ไม่ได้ อย่างนี้คือ “โทสะ” แล้วมันเป็นโทสะจริงหรือ ถ้าโทสะนี้มันต้องทำให้เหมือนกับโทสะที่มันเกิดขึ้นนั้น

โทสะคือเราโกรธ เราไม่พอใจสิ่งใดเราก็ทำสิ่งนั้น แต่ในเวลาพูดแล้วเสียงดังเหมือนอาจารย์สอนนักศึกษาเลย เวลาอาจารย์สอน บางทีเราต้องมีอุบาย เราต้องจริงจังเพื่อให้มันติด เพื่อให้มันติดได้ปัญญา

เวลาเทศน์นี้มันก็มีอยู่บ้าง หลวงตาบอกว่า “มันเป็นพลังของธรรม” คือพลังความจริงจัง พลังคำพูดที่มันให้คุณเต็ม ให้มันกินใจ แล้วมันออกอย่างนี้ แต่โลกเขาไม่เข้าใจ

เราจะบอกว่า นี่ภาษาธรรมะเรียกว่า “มรรคหยาบฆ่ามรรคละเอียด” ถ้าทางโลก เขาต้องสงบเสงี่ยมเรียบร้อย อย่างนั้นคือ “สมณสารูป” แต่เวลาแสดงธรรม นี่เป็นพลังของมันที่มันให้ผลมา ถ้าอย่างนี้เราไม่เข้าใจมันก็เป็นได้ นี่พูดถึงมุมมองใจ แล้วมุมมองนี้ ถ้าเรายังไม่รู้ เราก็ไม่เข้าใจ แต่ถ้าเรารู้แล้ว เราเข้าใจได้ เห็นไหม

จะให้เข้าใจ คำว่า “มรรคหยาบ - มรรคละเอียด”

ฉะนั้นเราจะบอกว่า ในมุมมองต่างๆ นี่มันมีเยอะมาก เฮ้อ... เขาเรียกว่าสายบุญ สายกรรมด้วยแหละนะ มันเป็นเวรกรรมไง เวรกรรมให้เราประสบไปพบเจออย่างนั้น แต่พอพบเจอแล้วมันอยู่ที่วุฒิภาวะด้วย ถ้าเด็กที่มันไม่มีวุฒิภาวะ มันก็เชื่อได้ง่าย มันก็เป็นประโยชน์ของเขา

มันก็ต้องเป็นอย่างนี้ เป็นอย่างนี้หมายถึงว่า เวลาเราไปโดนอะไรก็เข้า มันจะสอนให้เราเข้มแข็งขึ้นมา คือ ถ้ามันผัดบ่่อยๆ มันก็จะรู้ว่าอะไรผัดอะไรถูก แต่มันบ่่อยไม่ไหว ใจ เพราะว่ามันเป็นโอกาสในชีวิตนะเว้ย ชีวิตนี้มันเขวไปเลย แล้วมันเสียไปเลย ถ้าชีวิตมันเขวไปเลยละ

ถ้ากรณีอย่างนี้ เราไปดูที่ปทุมธานี เห็นไหม นั่นก็เป็นอีกแบบหนึ่ง อันนี้ก็ไปอีกแบบหนึ่ง เพราะโลกมันเป็นอย่างนี้

เราจะบอกว่า “โลกนี้ของกูเว้ย” ให้อูไปแบกไว้หมด กูก็ไม่ไหว แต่ถ้าจะให้แจ่ง เราก็แจ่งอย่างนี้แหละ

เราจะบอกนะ อย่างที่เขาว่าเป็นโศดาบัน เป็นอะไรนี่ เราไม่เชื่อหรอก คูสิ กว่าเรา จะมาเรียนถึงระดับนี้ได้ เราต้องเรียนมาตั้งแต่อนุบาล กว่าจะผ่านมาถึงระดับนี้ แล้วอยู่ๆ จะเป็นโศดาบันนี้ มันเป็นไปได้อย่างไรวะ มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย

แต่ถ้าคนที่มันจะเป็นไปได้จริง อย่างเช่น หลวงปู่เจี๊ยะ หลวงปู่เจี๊ยะนี่พรรษา ๒ ท่านเป็นสภิกทาคาแล้ว แล้วท่านไปพูดให้หลวงปู่กงมาฟัง ตอนอยู่กับหลวงปู่กงมา ท่านบอกว่าต้องให้หลวงปู่มันท่านนั้น ท่านขึ้นจากจันทบุรีนี่ ขึ้นไปหาหลวงปู่มันที่เชียงใหม่เลย ไปเล่าให้หลวงปู่มันฟังเลย

“ข้าน้อย...พิจารณากายอย่างนั้นๆ ข้าน้อยขาดอย่างนั้นๆ”

“เฮ้อ... ว่าไป”

“ข้าน้อยทำอย่างนั้นๆ”

พอหลวงปู่มั่นบอกถึงขั้นที่ ๒ ท่านก็ถาม “ให้ข้าน้อยทำอะไรต่อไป”

“ก็พิจารณากายอย่างนั้นแหละ พิจารณาเข้าไปอย่างนั้นแหละ”

เพราะมันมีกายนอก เห็นไหม “พิจารณากาย...กายนอก... ภายใน... ภายในกาย” หลวงปู่เจี๊ยะพูดกับเราประจำ ว่าหลวงปู่มั่นฟังแล้วท่านไม่ค้านผมซักคำเดียวเลย หลวงปู่มั่น ไม่บอกว่าหลวงปู่เจี๊ยะผิดแม้แต่คำเดียวเลย

นี่เห็นไหม ๒ พรรษาได้ ๒ ขั้น...มี แต่ ! แต่ต้องเป็นของจริงใจ แต่ถ้าเป็นของจริงก็อย่างที่ว่านั่นแหละ เป็นโศคาบันขึ้นมาต้องถามว่า “มึงเป็นโศคาบันนี่เป็นอย่างไร”

ถ้าคนที่มันไม่เคยพบไม่เคยเห็นนะ มันจะพูดผิดหมด มันเป็นไปได้หรอก คนที่ไม่เคยมาบ้านตาคนี้ มันจะคุยโม้ว่าบ้านตาคเป็นอย่างนั้น.. เป็นอย่างนั้น มึงพูดไปเถอะ เอ็งก็พูดของเอ็งไป มันไม่จริงหรอก

นี่ก็เหมือนกัน ทีนี้เพียงแต่ที่มันเป็นอย่างนี้ เพราะมันไม่มีใครสอบใครไป พอไม่มีใครสอบแล้วมันก็เป็นกันไป ถ้ามันเป็นโศคาบัน เป็นสภิกทาการจริง ทำไมขนาดอนาคายัง สึกเลย

ความจริงนะ “ถ้าในวงกรรมฐานนี้เขาไม่ให้มีพูดผิดเลยแม้แต่คำเดียว” ถ้าพูดผิดมันเป็นสัญญา มันเป็นความจำ ใหม่นี้พอมีอนาคาสึก มันก็จบแล้ว ไม่ต้องไปฟังอีกแล้ว

ถ้ารับประกันนะ มันก็เหมือนมหาวิทยาลัย ไปมอบใบประกาศให้เป็นดอกเตอร์ แล้วพอไปถึงวันหนึ่ง เขาพิสูจน์แล้วว่าใบประกาศนี้เป็นใบประกาศปลอม มหาวิทยาลัยนี้มันจะอยู่ได้ไหม

อันนี้ก็เหมือนกัน อนาคา สึก มันก็เหมือนกันแหละ เกร็ดมันหมดแล้ว ถ้ามึงยังเชื่อกันอยู่ที่ โอ้โฮ...

โยม : แต่พวกเราก็จับได้ว่าท่านโกหกด้วยค่ะ คือท่านมีการพูดสนทนาธรรม มีคนถามธรรมะท่าน แล้วท่านตอบไม่ได้ ท่านก็เลยที่ท่านไม่ได้เรียนอะไร ท่านไม่ได้นักธรรมตรี นักธรรมตัวอะไรเลย แต่พอเข้าไปเสิร์ชในเน็ต ก็พบว่าท่านได้นักธรรมตรีแล้วค่ะ ก็ว่า เอ๊ะ... ทำไมท่านถึงโกหก

หลวงพ่ : อันนี้ไม่ได้แล้วแหละ “สัพพัตถปริมาส ไม่ลุ่มไม่คล้า” เพราะพระโสคาบันขึ้นไปที่ สิลมันก็เต็มที่อยู่แล้ว สิล สมานิ ปัญญา เราเคยพูดกับพวกโยมที่ไปว่า ไม่มีอะไรหรอก ในตัวเขาไม่มีอะไรเลย ถ้ามีเขาจะไม่ทำอย่างนี้

พระอริยเจ้านะ จะมีเมตตามาก จะเห็นคุณค่าของชีวิตมาก จะเห็นคุณค่าระหว่างพ่อ แม่ ลูกนี้เห็นคุณค่ามาก ไม่ไปทำลายหรอก ไปดึงลูกเขามา แล้วทำลายหัวใจพ่อแม่ นี่ ไม่มีใครเขาทำหรอก แต่ถ้าเป็นหลวงปู่มัน เห็นไหม ถ้าเด็กคนไหนมันมีแววจีนมา ท่านก็ต้องพยายามเอาเด็กมา

อย่างเช่น แม่ชีแก้ว หลวงตาเล่าประจำ ตอนที่แม่ชีแก้วเป็นเด็กสาวๆ แล้วเด็กสาวๆ เวลาใส่บาตรมันอยู่ปลายแถวไง หลวงปู่มันท่านไม่พูดกับใครนะ ที่นี้พอไปเจอเด็กคนนี้ ไปคุยกับเด็กคนนี้ นี่พูดอย่างนี้เป็นคดีนะ ไม่ได้พูดลบหลู่ครูบาอาจารย์ เราพูดเป็นคดี

หลวงตาเล่าตอนหลวงปู่มันท่านไปคุยกับเด็กผู้หญิง เวลาเด็กใส่บาตรนี้ แล้วหลวงปู่มันไปพูดด้วย “ไปวัดนะ เดี่ยวไปวัดด้วยกัน” ชาวบ้านเขาร่ำลือว่าหลวงปู่มันไปจีบสาว แต่ไม่มีใครรู้ว่าเด็กแม่ชีแก้วนี้ภาวนาดี พอไปถึงวัดนะ ท่านถามว่า “เมื่อคืนภาวนาเป็นอย่างไร” แม่ชีแก้วไม่กล้าเล่าเลยว่ามีแม่ชีแก้วทำอะไรไป นึกว่าฝัน เพราะว่าตัวเองมันเห็นนิมิต เห็นทุกอย่าง เห็นของจริงหมด แต่ตัวเองไม่กล้าพูด หลวงปู่มันลากไปปล่อยมาพูดหมดเลย เป็นอย่างนั้นๆ แล้วให้ภาวนาไป เห็นไหม แต่ชาวบ้านไม่รู้เรื่องไง ชาวบ้านว่าหลวงปู่มันไปจีบสาว นินทาทั้งหมู่บ้านเลย

แล้วพอเอาแม่ชีแก้วไปวัดบ่อยๆ พอถึงเวลาแล้วท่านจะออกธุดงค์ต่อไง ท่านบอกว่าย่าภาวนานะ ให้เลิกภาวนาซะ ถ้ามันจะมีครอบครัว มันจะมีทุกข์มียาก ก็ให้มัน

แล้วแต่กรรมของสัตว์เถอะ นี่ดีนะเป็นผู้หญิง ถ้าเป็นผู้ชายเราจะเอาบวชเป็นสามเณรไป
กับเรา แต่เป็นผู้หญิงมันลำบากใจ ถ้าจะมีเหย้ามีเรือน ก็แล้วแต่เวรแต่กรรมเถอะ แล้ว
ท่านก็ตบท้ายเห็นใหม่ “เอ้อ... โอกาสหน้าจะมีคนมาสอนหรือก”

สุดท้ายหลวงตา ก็ไปสอน มันก็มี นี่สายบุญสายกรรมมันก็มีมา แล้วแม่ชีแก้วเป็น
พระอรหันต์ไง แต่มีครอบครัวไปแล้วนะ สุดท้ายแล้วก็ต้องขอสามีมาบวชไป ขอสามีมา
อยู่วัด แล้วถือศีล ๘ แล้วที่อยู่ในประวัติแม่ชีแก้ว เห็นใหม่ พอบวชไปแล้ว สามีจะมาตะ
ไม่ยอมให้ตะเลย

นี่เพราะว่ามันอยู่ที่หัวใจ อยู่ที่ความมุ่งมั่น นี่ถ้าเป็นธรรมจะเป็นอย่างนี้ พระอริย
เจ้าต้องมีเมตตาธรรม จะเห็นชีวิตของพวกเขาโยมนี้มีค่ามาก เอ้า... จะไปชมรม จะไปก็ไป
ฟังเทศน์แล้วถ้ามีใครศรัทธา ก็มันตามเนื้อผ้า มันตามความเป็นจริงใจ

แล้วดูอย่างหลวงตาสี ถ้าใครจะบอกให้ไปนั่น ว่าจะมาตามหลวงตาให้ไป
วัดนั่น วัดนี้ หลวงตาบอก “ไปนั่น ใครอยู่เย็นสุขสบายให้อยู่ที่นั่นนะ” เพราะ ๖๐-๗๐
ล้านคน มันจะมาสมอยู่ในวัดเดียวไม่ไหวหรอก ไม่สร้างวัดนี้อยู่ไม่ไหวหรอก เขามีแต่ให้
กระจายกันออกไป ทางวิชาการมันจะได้เจริญเติบโตใช้ใหม่ มันมีหลายๆ มุมมองใช้
ใหม่

โอ้... เวิร์กรรม ไอนี้พูดถึงพวกเรา กรณีอย่างนี้เนาะ กรณีเพราะว่ามันเป็นเด็ก พอ
เป็นเด็กแล้ว ประสาเราว่าประสากรรม ถ้าเจออันไหนที่คิดว่าดีก็กอดเลย ก็ว่าจะใช้ จะ
ใช้ ถ้าใช้จริงๆ เราก็สาธุนะ

“ศากยบุตร พุทธชินโรส ศาสนทายาท คือ ทายาทโดยธรรมนี้มันจะช่วยเหลือกัน
เจือจานกัน” แต่ถ้ามันไม่เป็นทายาท มันเป็นอสูรใจ มันไม่ไหวนะ

จริงๆ นะ เขาโกงเงินโกงทองกัน เรายังถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยเลย แต่ถ้าเขาโกง
ชีวิต นี่ก็มันโกงชีวิตทั้งชีวิตเลยนะ เพราะอะไร เพราะเขาทำให้มุมมองเราเป็นอย่างนี้ใช้
ใหม่ พอมุมมองเป็นอย่างนี้ เราก็เชื่ออย่างนี้ใช้ใหม่ พอเราเชื่ออย่างนี้ไปนะ มันก็ดึง
มุมมองเราไปหมดใช้ใหม่ ชีวิตเราหมดเลยนะ ไอนี้มันโกงโอกาส โกงชีวิตเราไปเลยละ

แต่ถ้าเป็นความสมัครใจของเรา อ้าว... เราสมัครใจ เราอยากลอง เอ้อ... โอเค มาเลย ไม่ต้องโกงชีวิตหรอก

ทางนั้นเขาก็มีอย่างนี้ เราก็พูดนี้แหละ เราบอกว่าชีวิตนี้มันต้องมีอิสรภาพไว้ “จมูกเอาไว้หายใจ จมูกไม่ได้เอาไว้ให้สนตะพาย” ใ้จมูกก็เอาไว้สนตะพายนะ ให้เขาดิ่งไปหมดเลย

โยม : อาจารย์คะ แล้วที่ครูบาอาจารย์บอกว่า “วิปลาส” นี่หมายถึงอย่างไรคะ ที่ว่าท่านวิปลาส

หลวงพ่ : วิปลาสมันมีหลายอย่าง “วิปลาส คือ ความเห็นผิด” เวลาที่เขาเรียกว่า “วิปัสณุกิเลส” คือ เวลาเทศน์ธรรมะ เราฟังไม่เป็นนี่มันพรั่งพรูเลยนะ แต่นั่นแหละ “วิปัสณุกิเลส”

คือว่าเวลามันออกมาแล้ว มันออกมาแบบเหมือนคนบ้าไป สังกัดคนบ้าไหม มันนั่งพูดได้ทั้งวันเลย “วิปัสณุกิเลส” มันก็ไหลออกมาอย่างนั้นแหละ แต่เนื้อหาสาระไม่มี มันเป็นการออกมาโดยเป็นภาษาพูดไป ฟังแล้วเหมือนธรรมะนะ แต่ไม่มี

“วิปัสณุกิเลส” พูดได้ทั้งวันทั้งคืนเลยนะ พูดได้ตลอดเลย